

1. APRIL 1938 · NUMMER 7
87. AARGANG · 25 ØRE

DEN HELLIGE LUND
(Se Side 101)

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 7.	1. April 1938	87 Aarg.

INDHOLD:

SIDE

Tale ved Missionær Frederick H. Olsens Bisættelse af Alma L. Petersen 99
Søger efter Sandheden 102
En ny Befaling af Lauritz Geo. Pedersen 104
Evige Spørgsmaal besvarede af John A. Widtsoe 105
Ungdomsstævnet i Randers 107
Den danske Missions Historie 108
Kritik 110
Fra Missionsmarken 110

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie
Et Kærlighedens Evangelium

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Tale ved Missionær Frederick H. Olsens Bisættelse

af fhv. Præsident Alma L. Petersen.

Jeg vil gerne læse et Vers i Pagtens Bog 6 : 13: »Dersom du vil gøre det gode og blive standhaftig indtil Enden, skal du vorde salig i Guds Rige, hvilket er den største af alle Guds Gaver; thi ingen er større end Salighedens Gave.«

Og jeg tror, mine Brødre og Søstre, at den største Gave, der kan blive et Menneske til Del, er kommet til Broder Olsen. Jeg ønsker at sige til dem, der ikke kender mig, at jeg taler lige ud, og jeg haaber ikke, at jeg vil fornærme nogen af den Grund.

Da jeg kom her op i Morges paa Vejen fra Ogden, saa vi en stor Lastbil, der var væltet og senere hen saa vi to andre Biler, som var kollideret med hinanden. Om der blev dræbt nogen ved disse Ulykker ved jeg ikke.

Det er en sørgelig Begivenhed, som har kaldt os sammen i Dag. Det er sørgeligt, at vi Mennesker sørger, men husk, vore Veje er ikke vor himmelske Faders. Jeg indtager et andet Standpunkt til denne Stilling, og jeg vil tale ud fra dette Standpunkt. Jeg gad egentlig vide, hvis Fejl det er, at Broder Frederick ligger for os her i Dag. Kunde det være Fader, Moder og Søster? Kunde det være Biskoppen eller Præsidenten for denne Stav.

Jeg ønsker at bevidne for eder, at Frederick kom ind i Missionsmarken med de fineste og bedste Arbejdsredskaber. Hvad var det for Redskaber? Et var Tro paa vor Herre Jesus Kristus, et andet var Ydmyghed og Lydighed og endnu et andet — han skammede sig ikke ved Jesu Kristi Evangelium. Brødre og Søstre, hvem har beredt ham for dette? Hans Fader, Moder, Søster og Omgangskreds.

Brigham Young har sagt: »Vi skulde ikke sørge over de retfærdiges Død.« Her foran os ligger en ung, retfærdig Mand. Frelsens Gave er kommet til ham, og hvad vi skulde sørge over i Dag er, at vi ikke er saa gode som han.

Jeg er meget glad for at være her i Dag. Jeg er meget glad for at se enogtyve af hans Missionærkammerater her for at vise vor Broder den sidste Ære. Og jeg vil blot sige et Ord eller to. Jeg har haft Begravelse i næsten to Uger. Jeg har modtaget Breve eller min Familie har modtaget Breve lige siden hans Bortgang om, hvordan de sørgede, og de var uhyre kede af at se ham forlade denne Jord,

fordi de elskede ham saa meget og ønskede at beholde ham.

I Gaar Eftermiddags fik jeg et Brev, som fortalte om hans sidste Ord. Han laa ved Siden af en ung Mand, og de laa og talte sammen. Han sagde: »Jeg vil lige rejse mig op, saa jeg kan vinke med Haanden,« hvad der er en gammel dansk Skik, naar de siger Farvel, og han lagde sig ned igen. Han havde ikke mere end faaet lagt sig, førend han var død. Han følte sig bedre og haabede paa snart at komme ud. Syv Læger havde undersøgt ham.

Jeg vil gerne citere Dr. Ezra Rich, en af de dygtigste i Vesten. Da jeg skulde rejse til Danmark, sagde han til mig: »Broder Petersen, du skal til et glimrende Land, et Land, hvor især i København de er toneangivende i Lægevidenskaben.

Han var i et af de bedste Hospitaler i Verden, og jeg vil gerne sige, at Broder Frederick fik al den Pasning, som et Menneske kunde faa. Jeg har hørt, hvilket Chock det var for min Efterfølger, Broder Mark B. Garff, og jeg ved, at han gjorde alt, hvad han kunde for ham, men der var intet at stille op.

Husk Frelseren sagde: »De døde skal høre Evangeliet.« Denne Broder vil i Dag eller i Fremtiden prædike Evangeliet til de levende her paa Jorden. Jeg elskede Broder Frederick. Han og Brødrene Carr, Drury og Tanner fik mig til at bede inderligere end noget Menneske, jeg kender. Jeg vil fortælle det.

De arrangerede et Møde i den største Sal, de kunde leje i Esbjerg og fyldte den til sidste Plads, fordi syv Præster der i Byen havde sagt, at de Sidste Dages Hellige ikke var kristne. De gik fra Dør til Dør, Dag efter Dag, Aften efter Aften og uddelte Tryksager med Meddelelsen om, at jeg vilde komme til Esbjerg og modbevise denne Udtalelse. Efter at de havde gjort det, sendte de Bud til mig.

Ældste Hans Mikkelsen var dengang Redaktør af »Skandinaviens Stjerne«, og han er her i Dag. Jeg fortalte ham, hvad de havde gjort. Han sagde: »Du vil faa en rar Tid med de syv Præster,« og jeg sagde til ham: »Hvis jeg skal have en rar Tid, skal du gaa med mig, saa vil vi have en rar Tid sammen.«

Jeg vil aldrig glemme den Aften. Salen var ligesaa fyldt som denne her. Lige før Mødet skulde begynde modtog vi Besked om, at Præsterne var forhindret i at komme til Stede. Vi havde hele Aftenen for os selv.

Det var den Slags Arbejde denne Mand gjorde. Han udførte et vidunderligt Arbejde, og Broder og Søster Olsen og jeres kære Datter, I har noget at være stolte af. Sørg

ikke, jeg ved det er naturligt for os Mennesker at gøre det, men I har i det celestiale Rige en Søn, som bereder en Bolig for jer. Gud give, at I maa følge i hans Fodspor.

Jeg har sagt det ofte, og jeg siger det her i Dag. Jeg havde 62 Missionærer i Missionen, som jeg kunde bede hvilkensomhelst Gren eller Medlem af Kirken om at følge.

Her ligger foran os en Mand, som troede, hvad Frelseren sagde: »Kom, følg mig.« Lad os følge det Eksempel, som Broder Frederick Olsen viste os.

Jeg husker, jeg læste Breve fra hans Fader, Moder og Søster, den Opmuntring, som de sendte ham, deres Bønner, de opsendte for ham. Jeg bevidner, at der foran os ligger en fremragende Missionær, fordi han arbejdede med det Værktøj, Herren havde givet ham.

Jeg maa ikke tage mere Tid, men jeg siger, Gud velsigne os alle, Gud velsigne Broder og Søster Olsen og deres Datter og alle dem, som sørger. Tak Herren, at I har en saadan Repræsentant til at gaa paa den anden Side. En, der var flink, ren og ubesmittet, som udførte en hæderlig Mission paa denne Jord og som nu har faaet en hæderlig Afløsning fra denne Jord for at gaa til det evige Rige.

Maa vi leve saaledes, at naar vor Tid kommer, at vi da maa være lige saa beredte til at gaa, som Broder Frederick var, beder jeg om i Jesu Kristi Navn. Amen.

(Ovenstaaende Tale blev holdt ved Missionær Frederick H. Olsens Bisættelse i Richmond den 30. Januar 1938. Foruden Præsident Petersen talte fire forhenværende Missionærer nemlig: Woodrow Nielsen, Harold Alma Petersen, Thomas M. Drury og Ezra Carr. Ialt var der 21 forhenværende danske Missionærer til Stede.)

Forsidebilledet.

I dette Foraar er det 118 Aar siden, at Profeten Joseph Smith fik sit herlige Syn, som affødte saa store og vidunderlige Resultater. Med sit Hjertes Enfoldighed og sin Tros Styrke henvendte han sig i oprigtig Bøn til Herren — og fik Svaret:

„Denne er min Søn, den Elskelige. Hør ham!“

Det skete i en lille Lund, som blandt Sidste Dages Hellige nu kendes som „Den hellige Lund“.

Søger efter Sandheden.

Beder, saa skal eder gives; søger, saa skulle I finde; banker paa, saa skal der lukkes op for eder. Matt. 7. Kap. 7. Vers.

Han var ærlig, oprigtig og flittig under alle Forhold og interesserede sig for enhver Ting, han fandt, var til Gavn og Lykke for sig selv og Medmennesker, indbefattet ogsaa Religionens Værdier.

I sin Søgen efter saadanne Skatte var han en Aften gaaet ind for at overvære et Møde, der afholdtes af Mormonerne inde i Købstaden. Han var ret bevandret i de forskellige Trossamfund, der var herskende omkring i Egnen, hvor disses Talsmænd erobrede Folket til almen Tro og Begejstring. Selv var han en af de vakte i Tidens Røre; men han var alligevel ikke rigtig vundet. Læren, en reformeret ortodoks, vilde ikke rigtig trives i ham, eller han i den, for han følte Savn deri alligevel. Derfor var han ogsaa søgt ind for dog at høre, hvad disse Mormoner havde at forkynde; noget væsentligt af Værdi var det sagtens ikke, for bevares, hvad havde han ikke hørt fortælle om dem; men nu vilde han høre af dem selv.

Det var en midaldrende, jævn udseende Mand, der stod paa Talerstolen, og i lige saa jævne Ord forkyndte angaaende en ny Lære, der var kommet til Jorden, men som alligevel ikke var ny, men kun gengivet ved ny Aabenbaring, hvilket han videre forklarede, skulde finde Sted, før Herrens Genkomst til Jorden, og beviste dette ud fra Bibelen.

Straks under Talen var Peter, saaledes hed han, blevet interesseret og fulgte den hele Gudstjeneste med sand Hengivenhed. Der var, fandt han, virkelig noget hjemligt, tilforladeligt og smukt ved det, som han slet ikke kunde gøre Rede for hvad var, ikke lige straks. Men det var nok saadan noget han havde savnet. Ja, det var næsten som laa der noget genkendt deri, hvorledes det end forholdt sig. Han havde aldrig hørt det før, vidste han. Men der var noget at undersøge og faa Rede paa.

Da han havde overværet Mormonernes Møde nogle Gange, var Peter overbevist om at have fundet intet mindre end det evige, sande Evangelium, det som Frelseren selv og senere hans Apostle havde forkyndt, da de lærte Folket.

»Ja,« sagde den midaldrende Missionær, da han og Peter en Aften samtalede med hinanden efter Mødet, »nu har du lært en Del angaaende Evangeliet; du forstaar meget. Det staar dig frit for at antage det med Daab eller forkaste det.

Men een Ting kan jeg sige dig, og det er: at du vil aldrig nogensinde blive tilfreds, hvis ikke du gør det, for du er en Israelit, derfor kunde du straks genkende det og føle dig hjemme deri, da du hørte det. For Frelseren siger, at hans Faar kender hans Røst, og Israel har store Forjættelse, som du ved.«

Der forløb nogen Tid, Peter opsatte det med Daaben, for han ventede paa at faa sin nærmeste Familie med ved denne Lejlighed, men disse tøvede. Saadan gik nogle Aar.

Saa var det en Aften sent, Peter havde været paa Rejse ude i Landet og var nu paa Vandring hjemad. Det var bitterlig koldt og han var meget træt, da han havde vandret hele Dagen. Aa, hvor var han træt; men der var endnu en lang Vej til hans Hjem. At tage sig en lille Hvil i Vejskræntens Læ havde været fremme i hans Tanke, men opgivet, da han vidste, det var alt for farligt i denne Kulde. Men da han længere fremme passerede et tæt Buskads med lunende Læ for den kolde Blæst, sank han udmattet og modstandsløs ned for at hvile. — Hvor var Hvilen dog dejlig ... Blot nogle faa Øjeblikke vilde han sidde og nyde den. — Han fornam slet ikke Kulden nu; en forunderlig velgørende Følelse af Velvære gennemstrømmede ham, mens hans Legeme sank sammen i den kolde Søvn. — Peter! — Han for op. Hvad var det? Hans Navn. Med eet var han ganske vaagen. Han saa sig om; der var ingen. Aa — ha! Han havde nok været paa Vej til at sove ind, hvilket var ensbetydende med ikke at vaagne mere. Men en vaagende Magt havde kaldt paa ham, mens Tid var. Med fornyede Kræfter fortsatte han nu Vejen hjemad.

»Ja,« tænkte han senere, »saa nær har du været Døden; saa let kan den indtræffe naar som helst. Men før saadant skulde ske er det dog dit alvorligste Ønske, at gøre en Pagt med Herren, at blive døbt, blive Medlem af hans Kirke og saaledes være paa den rette Vej. — Kort Tid efter blev Peter døbt og forblev ærlig og trofast til det Ideal, han havde lært at kende i den Frelsningsplan, som er givet Menneskene paa denne Jord.

Som gammel Mand sagde han til sin Familie: »Der er Ting, som I ved, jeg gerne vilde haft udført, men som ikke faldt i min Lod; det er nu en Opgave for jer at udføre. I ved det angaar det stedfortrædende Arbejde for vor Slægt. Gud velsigne jeres Tid og jeres Flid, at det maa lykkes for jer at faa det udført. — I vil sagtens finde Vanskeligheder i dette som i alt andet, for Kamp og Strid er en fundamental Lov i denne jordiske Tilværelse ... anderledes var der jo ingen Prøver, og dette Liv er en Prøvestand. Adskillige trættes af Prøverne; andre tager Anstød af dette og hint;

der findes altid Ting nok at kunne pege paa hos vi Mennesker. Se kun Fejlene, men forarges ikke, saa I selv tager Skade. Husk, vi alle sammen har forskellige Fejl eller Svagheder. At vi ikke har akkurat vor Næstes Fejl, skal vi ikke rose os af, vi har nok en anden, som han kan se. Saalænge vi ikke er fuldkomne selv, maa vi ikke forlange andre skal være det.

Men vanskelige Tider vil komme; prøv derfor at være stærke, mine kære, saa Sejren maa blive vor, naar Prøven er omme.« *J. C. M. Carlsen.*

En ny Befaling

af Ældste Lauritz Geo. Pedersen.

»Jeg giver eder en ny Befaling, at I skulle elske hverandre; at ligesom jeg elskede eder, skulle ogsaa I elske hverandre. —

Derpaa skulle alle kende, at I ere mine Disciple, om I have indbyrdes Kærlighed.« (Johannes Evangeliet 13 : 34 —35.)

Det sagde Jesus engang til sine Disciple. Han ønskede, at de skulde vise ligesaa stor en Kærlighed overfor hinanden, som han viste dem. »Ligesom jeg elskede eder, skulle ogsaa I elske hverandre.« Viste Kristus ikke stor Kærlighed overfor os? Tænk et Øjeblik paa det, han gik igennem. Folket gjorde Nar af ham, spyttede paa ham, gjorde ham ondt paa alle mulige Maader. Men alligevel helbredte han de syge, gjorde blinde seende og gengav de døve Hørelsen. Han satte en fuldkommen Plan her paa Jorden, hvorved vi kunde komme tilbage til ham. Men dette kan kun ske, *hvis* vi lever efter hans Bud og Befalinger. Han brød Dødens Lænker for os, saa vi kunde opstaa. Var det ikke en stor Kærlighed han viste os? Men hvad gør Menneskene for at takke ham for det? Ikke ret meget. Der er mange, som hverken takker ham for Maden, som de spiser, ej heller for de Klæder, som de bruger hver Dag. Tilhører vi denne Gruppe? Hvis vi gør det, saa lad os prøve at gøre lidt bedre. Det er det mindste, vi kan gøre.

Viser vi lige saa megen Kærlighed for vor Næste, som han viste for os? Det skulde vi, det er den største Befaling, han gav os. »Du skal elske din Næste som dig selv.« (Matthæus 22:39). Lad os et Øjeblik tænke over, hvor meget vi elsker os selv. Og vi vil da se, hvor egenkærlige vi egentlig er! Viser vi ligesaa megen Kærlighed mod vor Næste?

Vi maa huske paa, at der er flere Mennesker, som hungrer efter Kærlighed, end der er Mennesker, som hungrer efter Brød. Kærlighed uden Gerninger gavner ikke Hjertet.

Lad os sige hver Dag, naar vi staar op: »Idag skal der ikke være nogen i Verden, som skal lide, fordi jeg lider. Jeg vil være god, hensynsfuld, forsigtig i Tanke, Tale og Gerninger. Hvis jeg ikke kan gøre de store Gerninger i Livet, saa vil jeg gøre godt i alle de Gerninger, jeg kan gøre.«

Lad os give saa megen Kærlighed, Mod, Hjælpsomhed, Mildhed og Sympati som muligt. Lad os give det ud, som om det var det eneste Betalingsmiddel. Og vi har talløse af saadanne Værdier i vor Besiddelse.

Kristus sagde: »Dersom I elsker mig, da holder mine Befalinger.« (Johannes 14:15.) I Forældre, som har Børn! Hvor megen Glæde faar I ikke, naar jeres Børn gør det, som I siger de skulde. Og hvor megen Sorg faar I ikke, naar jeres Børn ikke vil lytte til jeres Ord. Tror I ikke, at Kristus og Gud fryder sig, naar vi gør det, de befaler os? Og tror I ikke, at Gud vil blive vred og sorgfuld, naar vi *ikke* gør det.

Tænk paa jeres Stilling her i Livet, og tænk saa paa Guds eller Kristi Stilling i Himmelen. I har jeres Børn, og vi er Guds Børn. Lad os vise Gud, at vi ønsker at vise ham Kærlighed, som vi ønske vore Børn skal vise os.

Evige Spørgsmaal besvarede

af Apostel John A Widtsoe

Jesu Kristi Evangelium tilfredsstiller Menneskets aandelige Behov; det udfylder mere end Legemets og Forstandens Krav. Evige Spørgsmaal har altid Menneskenes Bevaagenhed, og paa deres Besvarelse beror Menneskenes Fred og Tilfredsstillelse. For Eksempel:

Hvorfra kom Mennesket? De Sidste Dages Hellige svarer: Det levede som et aandeligt Væsen hos Gud i en Forudtilværelse, hvor det voksede og udviklede sig, indtil et jordisk Livs Erfaringer syntes ønskelige. Saa blev Mennesket i Overensstemmelse med Guds bestemte Plan og efter eget Samtykke sat paa Jorden.

Hvorfor er Mennesket her paa Jorden? For at erholde Kraft og Styrke gennem Jordelivets Erfaringer, for at lære Selvbeherskelse og derigennem opnaa Glæde her i Livet og berede sig til et evigt Liv i Fremtiden og hjælpe sine Medmennesker til at opnaa de samme Velsignelser.

Hvor gaar Mennesket hen efter Døden? Ind i Aandernes Verden, det bliver dømt efter sine Gerninger her i Livet, og det kan fortsætte som en virksom Personlighed og udvikle sig videre hen imod Fuldkommenhedens Maal. I denne Aandeverden fortsættes alle hellige, jordiske Familiebaand og Venskabsbaand, ligesom alt andet af Værdi, som Menneskene har tilegnet sig her i Livet vil blive til Nytte og Anvendelse i Livet herefter.

Hvad er Livets Lov? Evig Fremgang. For at behage Gud og opnaa virkelig Glæde maa vi daglig vokse i Retfærdighed og gode Gerninger.

Hvad er Loven for det enkelte Individ? At han selv maa vælge, naar Sandhedens Principper bliver ham forelagt. At der ikke udøves nogen Tvang over Menneskets frie Vilje til at vælge sin egen Kurs og Vej.

Hvad er Menneskene? I Virkeligheden Guds Sønner og Døtre. Guds Gerning og Herlighed bestaar i at tilvejebringe Udødelighed og evigt Liv for alle sine Børn paa Jorden, saa at de maa faa Lejlighed til evig Udvikling og Fremadskriden i Magt og sand Glæde.

Hvem er Gud? Vor virkelige, aandelige Fader, som kender og forstaar os og elsker os. Han er et personligt Væsen, som selv har aabenbaret sig for sine Profeter i fordums Tid, og som vedblivende aabenbarer sig for at vejlede sine Børn.

Kan Menneskene kende Gud? Ja, saa vidt som menneskelige Indskrænkninger tillader det. Gud hører vore Bønner og besvarer dem i sin Visdom. De, som beder i Tro, skulde lære at kende Sandheden. De, som søger Gud, skulde finde ham.

Hvad er Kristi Kirke? Det er en Organisation, som har modtaget Herrens uforandrede Evangelium og har adlydt dets Ordinancer; den Organisation, hvorigennem Evangeliets Principper anvendes til Menneskenes Velsignelse og Velfærd. Kirken besidder guddommelig Myndighed til at handle i Herrens Navn.

Saadann klare, fornuftige Svar paa de mange Spørgsmaal som Menneskene stiller og som har været stillet under de tidligere Tidsaldre, har gjort de Sidste Dages Hellige aandeligt intelligente og tilfredsstillede. Sandheden giver Føde til Menneskets Aand.

Guds Plan for Menneskets Frelse bestaar af mange herlige Principper.

Ungdomsstævnet i Randers.

Tiden nærmer sig hastigt for Ungdomsforeningernes tilbagevendende Ungdomsstævne, og der spørges fra mange Sider om hvorledes dette Stævne skal afholdes.

Hovedbestyrelserne har i lang Tid arbejdet ihærdigt for at faa alle Arrangementerne i Orden, saaledes at dette Stævne kan overgaa de foregaaende. For første Gang afholdes Stævnet i Randers, og alle har Grund til at vente sig store Ting, naar man tænker paa hvor energisk Randersianerne ved Stævnet i Odense kæmpede for at faa gennemført deres Ønske. Der var imidlertid en Del Problemer, som først maatte undersøges nøje, og da der var Grundlag for Planens Virkeliggørelse, blev det vedtaget at afholde Stævnet i Randers.

I Lighed med foregaaende Aar vil Stævnet være præget af de forskellige Konkurrencer, dog er der den Forskel, at der konkurreres om, hvem der skal hjemføre de forskellige Pokaler som Ejendom. Dette vil sikkert forøge Aktiviteten betydeligt, da hver Gren jo gerne vil have en Pokal med hjem. De specielle Regler for at erhverve en Pokal som Ejendom er følgende:

Deltagere i tidligere Stævnekonkurrencer, som ved disse tog første Præmien vil for hver **første** Præmie faa tildelt **2 Points**, medens de, der har vundet **anden** Præmie vil faa tildelt **eet Point** for hver af disse. Da vi naturligvis i Aar ønsker at lægge særlig Vægt paa Afgørelsen, vil Vinderne af de forskellige Konkurrencer **faa 4 Point for 1ste Præmien** og **2 Point for 2den Præmien** ved Stævnet i Randers.

Standarden i de forskellige Konkurrencer har fra Aar til Aar været stadig stigende, og der er næppe Tvivl, om at dette Aars Stævne vil have samme Tendens.

Randers er blevet godt kendt over det ganske Land ved sin energiske Turistpropaganda, og da Hotellerne hvert Aar er fuldt optaget til Pinsen, tilraades det allerede Stævnedeltagerne at faa reserveret Værelse, enten ved at skrive direkte til et Hotel eller ved at anmode den lokale Ungdomsforenings Bestyrelse, St. Voldgade 9, Randers, at foretage den fornødne Reservation.

Den danske Missions Historie.

(Fortsat)

I nogen Tid derefter blev der ofte udført Daabshandlinger i København. Blandt andre som blev døbt Lørdag den 17. August 1850 var Christian Christiansen, Peter Beckstrøm og Knud Hansen Bruun, som alle senere blev dygtige Missionærer. Broder Bruun var den første af den lutheranske Kirke til at modtage Evangeliet i Danmark, eftersom alle de, der tidligere var blevet døbt, havde været Baptister. Samme Dag skrev Ældste Erastus Snow til Kirkens første Præsidentskab om sit og Missionærernes Arbejde i Den skandinaviske Mission. Blandet andet skrev han:

»Herrens Aand syntes at lede mig til denne By for at paabegynde mit Arbejde. Fra min første Beskikkelse saa jeg hen til København som det bedste Sted i hele Skandinavien til at begynde Arbejdet, og alt har sidenhen styrket min Overbevisning. Den er Danmarks Hovedstad og var engang i sin Tid det forenede Kongedømme, Danmark, Norge og Sveriges Hovedstad. Det er en smuk By, stærkt befæstet og med et Indbyggerantal paa 140.000 og er langt den største og mest indflydelsesrige By i Landet; fra dens centrale Beliggenhed paa Østsiden af Sjælland, kun nogle faa Mil fra den svenske Kyst, afgiver den glimrende Betingelser for let Forbindelse pr. Damper til de vigtigste Steder i Sverige, Norge og Danmark og er et betydeligt Kulturcentrum for det nordlige Europa, og jeg kan tilføje, at den efter min Mening er i Besiddelse af mere af Frihedens Aand end noget andet Sted i denne Del af Verden. Regeringsformen i Danmark var indtil fornylig et absolut Monarki. Kongen og hans Ministre havde baade den lovgivende og den udøvende Myndighed, og de lutheranske Præster førte Kontrol med Skolerne. Det har ikke været tilladt nogen fremmed at hverve Proselytter fra Folkekirken eller prædike imod dens Lære. Flere fremmede Missionærer har i Løbet af de sidste 10—15 Aar maattet føle det, og vi vilde sikkert være blevet udsat for det samme, hvis vi var kommet lidt tidligere. Baptistpræsten Peter C. Mønster prædikede Neddyppelsens Daab, og nu tæller hans Menighed ca. 360. I Begyndelsen blev han idømt Bøder og senere sat i Fængsel. Alt i alt var han fængslet seks Gange, ialt 3 Aar. Nu har Frihedsbestræbelserne i det øvrige Europa vundet Indpas i Danmark, og en Reformering af Regeringsformen har været Resultatet. Danmarks Riges Grundlov blev udstedt den 5. Juni 1849. Den sikrede Folket politisk Frihed.

Sidste Mandag den 12. August begyndte vi at døbe; vi døbte femten den første Aften og i Løbet af Ugen elleve, ialt seksogtyve. Størstedelen af de døbte har tilhørt Herr Mønsters Menighed og er de bedste indenfor dette Samfund, og mange flere tror paa vort Budskab, medens de øvrige er fulde af Vrede. Blandt dem, der er døbt, er Tyskere, Svenskere og Danskere, som dog alle forstaar Dansk, og de synes alle faste i Troen. Vi havde et Eksemplar af Ældste Orson Hydes Arbejde med os, som vi lod cirkulere mellem de tyske Søskende; og naar vi traf paa Folk, som kunde læse Engelsk, gav vi dem engelske

Bøger og for Danskere læste vi Broder Hansens Oversættelse af Mormons Bog og Pagtens Bog. Vi har indtil nu kun virket blandt private i smaa Husmøder, men vi har nu naaet det Tidspunkt, da vi ønsker at komme i Berøring med den store Offentlighed. Vi haaber snart at være i Stand til at finde en passende Sal, og vi takker Gud, at vort Arbejde har baaret Frugt og slaaet dybe Rødder, saa at — dersom vi skulde blive udvist af Landet — Arbejdet alligevel vilde blive fortsat.

Herren har skænket de troende mange Syn og Drømme, og nogle har fortalt os, at de har set os i et Syn, før vi kom.

Saa vidt som jeg kan se er Danskerne et venligt og gæstfrit Folk, især Arbejder- og Mellemklassen. Der synes at herske en højere Moral blandt dem, end blandt de tilsvarende Klasser i England og Amerika; og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Herren har mange Folk blandt dem.

Broder John E. Forsgren ledsagede os her til og blev hos os nogle Dage og drog derefter til Sverige. Herren er med ham; han er fuld af Tro og den Helligaand.«

Søndag den 18. August 1850 blev der holdt et lille Møde i Hans Larsens Hjem paa Kristianshavn, hvor en Del af de nyligt døbte blev bekræftede som Medlemmer af Kirken og Hans og Eline Dorthea Larsens tre Børn blev velsignede i Overensstemmelse med det Mønster, som Verdens Frelser gav for 1800 Aar siden. Børnenes Navne er: Petrine Christine, Marie Magdalene og Margrete Christine Larsen. Det var de første Børn, som blev velsignet med guddommelig Myndighed i Danmark.

Søndag den 25. August blev der holdt et andet Møde i Hans Larsens Hjem paa Kristianshavn; ved hvilken Lejlighed Nadveren blev administreret for første Gang i Danmark med guddommelig Myndighed i denne Husholdning. Den første Ordination af lokale Brødre til det hellige Præstedømme fandt ogsaa Sted i dette Møde, idet Knud H. Bruun blev ordineret til Præst og Ole U. C. Mønster til Lærer. Broder Bruun skulde samme Dags Aften rejse til Jylland for at overtage en Stilling der, og Ældste Snow, der ansaa det for betimeligt at indføre Evangeliet i den Del af Landet, ordinerede Broder Bruun til Præst, saa at han havde Myndighed til baade at prædike og døbe ved Ankomsten til Jylland.

I Mellemtiden tog Daabshandlingerne Fart i København, og der blev holdt utallige Husmøder i Søskendes Hjem.

I Begyndelsen af September Maaned aflagde Brødrene Besøg hos Kultusministeren og indledede en Korrespondance med ham og ligeledes med Byens Borgmester i det Øjemed at forklare Hensigten med Ældsternes Ophold i Danmark. Disse Myndigheder krævede en kortfattet, skriftlig Fremstilling af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Tro, Lærdomme og Organisation. En saadan blev straks affattet og tilstillet dem sammen med et Eksemplar af Mormons Bog paa Engelsk. Kultusministeren gav Brød-

rene Tilladelse til at holde Møder i København, men bemærkede, at de muligvis vilde faa Besværligheder med Politiet paa Grund af de daarlige Rygter, som allerede da verserede om »Mormonerne«.

(Fortsættes).

Kritik.

Benjamin Franklin, der var taktløs i sin Ungdom, blev saa diplomatisk, saa behændig til at behandle Folk, at han blev gjort til Amerikas Ambassadør i Frankrig. Hemmeligheden ved hans Sukces: »Jeg vil ikke tale ondt om noget Menneske,« sagde han, »... og fremhæve alt det gode ved enhver.«

Enhver Taabe kan kritisere, fordømme og klage — og de fleste Taaber gør det.

Men det kræver Karakter og Selvkontrol at være forstaaende og tilgivende.

»En stor Mand viser sin Storhed,« sagde Carlyle, »paa den Maade, han behandler sine undergivne.«

I Stedet for at fordømme Folk, lad os prøve paa at forstaa dem. Lad os prøve paa at forstaa, hvorfor de gør, hvad de gør. Det er meget mere berigende end Kritik; og det aander Sympati, Tolerance og Venlighed. »At kende alle er at tilgive alle«.

Som Dr. Johnsen sagde: »Gud selv har ikke i Sinde at dømme Mennesket før dets Dage er omme.«

Hvorfor skulde du og jeg?

Fra Missionsmarken.

Ankomst.

Følgende Missionærer er ankommet for at virke i Den danske Mission: Homer P. Andersen, Calvin S. Rasmussen, Ingar Andersen og Søster Ingrid Andersen. — Vi byder dem velkommen og nedbeder Herrens Velsignelse over dem.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet forflyttet: A. Marius Hansen fra Herning til København, Norman A. Sørensen fra Sønderborg til København, Roger P. Monsen fra København til Herning og Dale Young Higginson fra København til Sønderborg.

SILKEBORG: Lørdag den 12. Februar 1938 afholdt Silkeborg Gren i Good-Templar Logens store Sal en festlig Sammenkomst med følgende Program: Bøn ved Grenspræsident Duane A. Hansen. Sang af Koret »Vi glædes og frydes«. — Br. Orvill Thomsen bød paa Ungdomsforeningens Vegne Forsamlingen velkommen, hvorefter der var Skuespil, Sangsolo, Kvartet og Tale. Til Slut sang hele Forsamlingen »Fred hviler over Land og By« og Bøn ved Ældste Gordon P. Andersen. Til Stede ca. 225.

Onsdag den 16. Februar afholdt Silkeborg Gren sin Konference under Ledelse af Grenspræsident Duane A. Hansen. Missionærerne fra Herning A. Marius Hansen og Georg F. Thomsen og Distriktspræsident Enoch Thorne fra Aarhus fik alle Lejlighed til at bære deres Vidnesbyrd. Ligeledes blev der afgivet Rapporter fra Søndagsskolen og Ungdomsforeningen. Resten af Tiden blev overgivet Missionspræsident Mark B. Garff, der talte smukt og opmuntrende til de forsamlede Søskende og Venner. Til Stede ca. 35.

Den 2. Marts afholdtes en Pakkefest i Silkeborg til Fordel for »Dansk Missionærforening«. Festen ledes af Br. Orvill Thomsen. Festen var godt besøgt, og et pænt Pengebeløb var Aftenens Resultat.

KØBENHAVN: Grenskonferencen indlededes med Afholdelse af en Koncert Fredag den 11. Marts 1938. Koncerten afholdtes ikke af Koret, men af et Orkester, som Grenen var kommet i Forbindelse med gennem Broder Bodelius Hansen. En stor Forsamling var til Stede og paahørte med Interesse de forskellige Præstationer. — Konferencen fortsattes Søndag den 13. med Præstedømsmøde Kl. 9 og Søndagsskole Kl. 10. Kl. 14 var der Rapportmøde, hvor Organisationerne aflagde Beretning over det forløbne Aar. — Kl. 19 afholdtes Konferencens sidste Møde, som var særdeles godt besøgt, baade af Søskende og Venner. Der blev talt af Ældsterne Homer U. Petersen og Oluf Runchel. Ind imellem var der en Duet ved Rebecca Rasmussen og Chr. Tidemann Petersen og en Solo ved Valdemar Jacobsen. Aftenens sidste Talere var Ældste Orson B. West og Missionspræsident Mark B. Garff. En udmærket Aand var til Stede.

Under Konferencen blev Brødrene Jens Jacob Jensen og Walter Møller Nielsen ordinerede til henholdsvis Præst og Diakon af Mark B. Garff og Orson B. West.

KØBENHAVN: Den 2. Marts 1938 blev Jørgen Frederik Windfeldt Schmidt og Grethe Rigmor Sidenius døbt af Ældste Ralph C. Berthelsen. Den 6. Marts døbtes Magnus William Olsen af Ældste S. Duane Madsen, Lynge Svejstrup Hansen af Ældste Anker C. Schade og Agnes Ingrid Ragnhild Olsen (Løfstedt) af Ældste Ray P. Frandsen. Den 20. Marts blev René Ejvin Tory Strømberg døbt af Ældste Clarence A. Larsen. — Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen i Kirken.

AALBORG: Den 23. Januar 1938 blev Inger Lis Larsen og Karna Sine Andersen døbt af henholdsvis Elmer Mørck og Eldred Lee.

AALBORG: Lørdag den 19. Marts 1938 fejrede Søster Else West sin 70 Aars Fødselsdag. I Dagens Anledning var Fødselsdagsbarnets 4 Børn: Bernhard, Elmy, Edy og Orson kommet hjem. Dagen igennem strømmede Blomster, Telegrammer og Hilsener ind. — Søster West har været Medlem af Kirken i godt 30 Aar og har virket som Præsidentinde i Den kvindelige Hjælpeforening og som Lærerinde i Søndagsskolen.

ESBJERG: Den 27. Februar 1938 blev Petra Laurine Nielsen Olsen og Oda Olsen døbt af Ældste J. Newell Christensen. Samme Dag blev Henry Reinholdt Christensen døbt af Ældste Donald A. Jensen.

ESBJERG: Sværmen »Trolyren« (*Tro*—*Ly*dighed—*Ren*hed) afholdt den 28. Februar en Fest. Esbjergs Bikubeklasse er først fornylig blevet oprettet; men Festen gav et glimrende Indtryk af, hvormeget nogle unge Piger kan lære i Løbet af ganske kort Tid, naar blot Viljen er der.

Festen var i alle Retninger straalende. Ingen kunde andet end blive i godt Humør ved at se den Energi, Bikubepigerne lagde for Dagen, og det Program, de fremviste, var absolut en meget ældre Bikubeklasse værdig.

Festen ledede af Birøgter, Str. Käty Christensen og aabnedes med at synge: »Glade vi os sammenklynge«. — Den første Tale paa Programmet blev holdt af Medhjælper Str. Birgitte Løvendahl: »Bikubearbejdet«. Str. Løvendahl gav en klar og tydelig Fremstilling af, hvilket stort og herligt Arbejde Bikubesagen er, og til hvilken Gavn og Nytte den vil være for de unge Piger, der med fuld Alvor slutter sig til den. Bikubepigerne sang efter denne Tale: »Værn din Tro og Ungdomskræfter«. Netop en Sang med et Motto for Bikubepiger. — Ragnhild Christensen gav en kort Tale over Bikubearbejdets store Betydning for hende og for enhver Bikubepige. — Ordet blev derefter overgivet til Præsidenten for »Unge Mænds Forening«, Br. Ejnar Nielsen, der takkede for det Arbejde, Bikubepigerne her lagde for Dagen, og paamindede dem om stadig at huske deres Valgsprog og virkelig arbejde flittigt og ihærdigt som Bier. — Efter dette gik Programmet over i de mere muntre Retninger, idet Bikubepigerne fremviste et muntert, lille Skuespil: »Stine med Pølserne« og Sketchen: »Frederik og Juliane«. Siden blev der serveret Forfriskninger, og en Del smukke Haandarbejder, som Bikubepigerne havde lavet, blev solgt ved Auktion. Resten af Aftenen blev tilbragt med at danse. Moderne og gammeldags skiftede, og Humøret var højt hos alle. Under Dansen blev der fremvist nogle kvikke Stepnumre ved Bikubepigerne: Gerda, Gurli og Ragnhild.

Da Festen var sluttet med Taksigelse og enhver gik til sit, var alle som een enige om, at de flittige »Biers« første Fest var faldet aldeles glimrende ud, og at Bikubepigerne havde givet os den fornøjeligste Aften, vi har haft i lang Tid — Esbjerg takker sine Bikubepiger og er stolte af dem.

Den 28. Marts fyldte Br. Anton Jørgensen, Esbjerg, 70 Aar. Br. Jørgensen, der sammen med sin Hustru vendte tilbage til Esbjerg fra Utah for et Aars Tid siden, er saaledes det ældste Medlem indenfor Esbjerg Gren. Br. Jørgensen var kaldet til at arbejde som Missionær i sit Fødeland; men maatte paa Grund af svigtende Helbred fornylig tage sin Afløsning som saadan. — Br. Jørgensen er elsket og æret af Søskende og Venner, og alle ønsker Br. Jørgensen hjertelig til Lykke og nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over ham og hans Hustru.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri